

Den næste sag på dagsordenen var:

17) *Anden behandling af lovforslag nr. L 203:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Afbureaukratisering, deregulering m.v., herunder regler om frit skolevalg).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Ole Vig Jensen, fg.).

(Fremsat 14/3 90. Første behandling 27/3 90. Betænkning 22/5 90).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Forchhammer (S):

Ved førstebehandling af dette forslag fremførte jeg på Socialdemokratiets vegne en række kritikpunkter, både hvad angik indhold og det valgte tidspunkt for fremsættelsen.

Undervejs i udvalgsarbejdet er Socialdemokratiet blevet imødekommet på indholdet, men vi mener fortsat, at forslaget slet ikke burde have været fremsat. Der er intet i denne lov, som ikke ville kunne afvente den egentlige indholdsreform, sådan at vi kunne få en chance for at diskutere folkeskolen i en større sammenhæng og ikke i de små bidder, som ministeren vælger jævnlig at servere for Folketinget. Det virker mærkeligt at fremsætte et forslag om ændringer i folkeskoleloven i en tid, hvor der i forvejen er nok af udfordrende projekter for kommunal- og skolefolk at tage sig af.

Den nye skolestyrelseslov skal prøves af, og den skal bringes til at fungere optimalt. De mange udviklingsforsøg, som Folketinget har stillet 400 mio. kr. til rådighed for, er under afvikling, og senere hen kommer evalueringsarbejdet og skolernes arbejde med at indpasse de gode erfaringer i folkeskolens dagligdag. Herudover står både kommuner og folkeskoler over for den store udfordring, det er at skulle tilpasse ressourcerne og kapaciteten til det faldende børnetal. I den forbindelse tror jeg næp-

pe, at eksempelvis nyansættelser vil blive særlig relevante.

Vi er formentlig alle sammen i Folketinget optaget af, at skolen – og dermed mener jeg den samlede folkeskole – opnår det bedste resultat i forbindelse med disse tre nævnte udfordringer.

Derfor er det for mig at se utopi at tro, at man også kan få plads til at fidle lidt med de småændringer, som ligger i dette forslag.

Ministeren har desværre ikke været til sinds at trække forslaget tilbage, og Socialdemokratiet kan derfor støtte de fremsatte ændringsforslag – og det gælder både vort eget ændringsforslag og ministerens ændringsforslag. Ændringsforslagene imødekommer den kritik, som vi ved førstebehandlingen fremførte af indholdet, og det gør de på følgende punkter:

Transporten falder væk. Der vil ikke blive skabt usikkerhed om børns og forældres ret til transportgodtgørelse, ligesom vi ikke unødigt sender flere børn ud på lange trafikfarlige cykelture.

Valgfag skal fortsat være kunstnerisk og praktisk betonedet, men vi får nu en positivliste med edb og spansk, som kommunerne kan oprette uden at søge ministeriet om lov.

Det præciseres, at den supplerende undervisning ikke må betyde, at læreren svigter sit ansvar for at differentiere den almindelige undervisning også af hensyn til de svageste elever, at det altid bør overvejes, om det giver det bedste resultat at give hele klassen ekstratimer, og at der fortsat skal være et tilbud om specialundervisning til elever, som har dette behov. Heri ligger også en fastslåen af, at den supplerende undervisning ikke er specialundervisning. Den supplerende undervisning er hermed et nyt tilbud, som vi prøver af i en tid frem til den egentlige indholdsreform, og så ser vi, om det er værd at fortsætte med.

Kommunerne får ikke mulighed for at fastsætte lokale obligatoriske emner. Fremover vil der kun findes centralt fastsatte obligatoriske emner.

Og det bliver præciseret i lovparagraffen, at det normale er, at en kommune bruger skoledistrikter, men at den sekundært kan beslutte at etablere frit skolevalg. Socialdemokratiet er ikke begejstret for en yderligere liberalisering af skolevalget, men med den foreslåede ændring begrænses de reelle konsekvenser af forslaget.

[Pernille Forchhammer]

Ministerens ønske om at give ikkelæreruddannede mulighed for en større tryghed i ansættelsen imødekommes, selv om Socialdemokratiet helst havde set, at den del af forslaget helt blev strøget. Men til gengæld slås det fast, at ikkelæreruddannede skal optjene 2 års anciennitet som ansatte i folkeskolen som enten faglærere eller årsvikar, inden de får mulighed for ansættelse som timelærer med 3 måneders opsigelse.

Socialdemokratiet lægger vægt på, at det er naturligt, at der ikke kan ansættes ikkelæreruddannede i et fag, hvor en af skolens lærere med linjefag eller tilsvarende kvalifikationer både vil og kan undervise i faget, sådan som det fremgår af udvalgsbetænkningen.

Det er ligeledes vigtigt for Socialdemokratiet, at der ikke blot ses på de faglige kvalifikationer, men også på de pædagogiske, sådan at personens evne til at differentiere undervisningen i forhold til den pågældende målgruppe, evne til at opnå sammenhæng med elevernes øvrige undervisning og evne til at indgå i det pædagogiske miljø på skolen også vil have en høj prioritet.

Det sidste kritikpunkt, som Socialdemokratiet havde i forbindelse med indholdet, er spørgsmålet om skolefritidsordninger, og her har det ikke været muligt for os at nå til enighed med ministeren.

Vi har derfor valgt at stille vores eget ændringsforslag, som vi meget håber på bliver vedtaget i dag. Vi mener, det er rimeligt, at der på skolefritidsordningerne findes regler, som kan sammenlignes direkte over til de sociale institutioner, eftersom det er meget sjældent, at det er det enkelte barns valg eller forældrenes valg, om barnet skal være på et fritidshjem eller i en skolefritidsordning – og nu også i en børnehave eller en skolefritidsordning.

Vi må sikre, at der er fripladsmuligheder for den enlige mor, og at forældrebetalingen ikke kommer til at overstige sammenlignelige tilbud.

Det er også vigtigt for os, at også den handicappede sikres lige mulighed for adgang til disse tilbud. Det er punkter, som hele Folketinget godt kunne enes om i forbindelse med lovforslag nr. L 61 om puljeordninger, og som vi håber at Folketinget også i dag kan bakke op bag ved at støtte Socialdemokratiets ændringsforslag.

Alt i alt synes jeg, vi efter udvalgsbehandlingen står med et udmærket resultat, og jeg vil gerne takke først og fremmest Kristeligt Folkeparti, som har fastholdt det vigtige i, at der er et bredt flertal for den holdning bag folkeskoleforslaget. Jeg vil også gerne takke ministeren og de øvrige partier for den samarbejdsvilje, som jeg synes man har udvist.

Merete Aarup (KF):

En overgang så det mørkt ud for at få dette lovforslag om ændringer i folkeskolen igennem Folketinget, men alting har en modningsproces, og det har også været tilfældet med disse ændringsforslag. Den konservative gruppe er godt tilfreds med, at et bredt flertal vil stemme for loven, fordi vi mener, at intentionerne i lovforslaget er fastholdt, nemlig afbureaukratisering, regulering og et frit skolevalg. I en tid, hvor kommunerne forsøger at tilpasse budgetterne til det faldende børnetal, er det vigtigt, at lovgivningen ændres, så der bliver mulighed for den tilpasning, som skal ske.

I bemærkningerne til betækningsbidraget er det blevet præciseret, hvad udvalget mener om f.eks. supplerende undervisning, som kan gives for at forebygge skoleproblemer, men at der fortsat skal etableres særlig tilrettelagt undervisning for elever med behov for specialundervisning. Vi er også i udvalget enige om at følge udviklingen vedrørende den supplerende undervisning.

Et af de meget omdiskuterede emner har været ansættelse af lærere med særlige kvalifikationer. Vi er i den konservative gruppe udmærket tilfreds med, at der i bemærkningerne står, at faglærere kan ansættes i fag, som ikke kan læses af seminarieuddannede lærere på den pågældende skole. Sådan havde vi fra starten også opfattet forslaget, men som vi sagde ved første behandling, skal en generel undervisningskompetence fortsat være folkeskolelæreruddannelse.

Til undervisnings- og forskningsministerens ændringsforslag nr. 5 om, at kommunerne kunne forhøje kilometergrænserne og anviser stisystem eller cykelvej til eleverne i 4.-10. klasse, vil jeg beklage, at dette forslag tages ud af loven, idet forslaget kunne animere kommunerne til at udbygge deres stinet og cykelveje i de kommende år, så netop skolebørnene også fik en bedre sikkerhed til og fra de mange fritidstilbud, som er i kommunerne.

[Merete Aarup]

Den konservative gruppe stemmer for ministerens ændringsforslag, men vi stemmer imod det forslag, der er stillet af Socialdemokratiet.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Ny lovgivning skal til, når den forbedrer den gældende lov, og SF har meget svært ved at se, at de ændringer, som Folketinget nu skal stemme om vedrørende lov om folkeskolen, opfylder denne betingelse. Vi er tilfreds med, at undervisningsministeren og hans embedsmænd har trukket forslaget om at forhøje kilometergrænserne for elever fra 4. til 10. klassetrin tilbage, men når det er sagt, må jeg udtrykke stor undren over, at ministeren absolut har villet presse de øvrige forslag igennem Folketinget på nuværende tidspunkt.

Folkeskolen er midt i det udviklingsarbejde, som vi vist alle stiller store forventninger til. Der er netop vedtaget en ny skolestyrelseslov, og det faldende børnetal bevirker, at der venter en stor opgave med at tilpasse landets folkeskoler til disse nye vilkår. Derfor har SF den opfattelse, at det, folkeskolen har behov for netop nu, er ro til disse omstillinger.

Lovforslaget lægger op til at give supplerende undervisning til elever, som har behov for midlertidig faglig støtte, og vi finder, at den mulighed må ses i sammenhæng med skolens øvrige specialundervisning. Vi frygter, at en supplerende undervisning vil skabe en forkert vægtning mellem ressourcestærke og ressourcetsvage elever, når man på denne måde flytter om på ressourcerne for de samlede specialpædagogiske foranstaltninger.

Vi har i SF til stadighed efterlyst et regelsæt med minimumskrav til skolefritidsordningerne, og det er desværre heller ikke denne gang lykkedes at overbevise ministeren om nødvendigheden af dette.

Forslagets udvidelse af reglerne vedrørende skoledistrikter finder vi ligeledes er aldeles nødvendige. Kommunernes administration af de nuværende bestemmelser kan udmærket tilgodese behovet fra forældre side for optagelse af børn på andre skoler end distriktsskolen. SF ønsker ikke at medvirke til, at skoler skal profilere sig yderligere, og at stimulere til en øget konkurrence skolerne imellem.

Hvad angår den foreslåede ændring af valgsbestemmelsen, er vi tilfreds med, at ministeren under udvalgsarbejdet har oplyst, at der

overvejende vil være tale om praktisk eller kunstnerisk betonedede fag, men at enkelte andre fag, f.eks. fremmedsprog, vil blive medtaget. Men vi er bekymret for, at de få timer, der reelt er til valgfag, vil bevirke, at det på trods af ministerens forsikringer vil blive på bekostning af kreative og musiske fag, og denne udvikling er i hvert fald ikke i overensstemmelse med folkeskolelovens änd.

Det er overordentlig vanskeligt for mig at se begrundelsen for at lempe reglerne for ansættelse som lærer i folkeskolen netop nu, hvor det faldende elevtal i disse år medfører et fald i beskæftigelsen af lærere og ringe mulighed for ansættelse af nyuddannede lærere. Igennem kravet om læreruddannelse som grundlag for ansættelse i folkeskolen bliver den brede pædagogiske og faglige indsigt sikret. Den er nødvendig, når undervisningen skal tilrettelægges ud fra børnenes vidt forskellige forudsætninger. Ansættelse af lærere, der kun har uddannelse i enkelte fag, vil medføre en manglende fleksibilitet ved fordelingen af arbejdet mellem lærerne, og dette problem vil forstærkes i takt med, at antallet af klasser bliver mindre.

Vi mener derfor, at lovforslaget lægger op til, at kommunerne kan vælge at ansætte en ikkeuddannet lærer frem for en læreruddannet, og det er ikke under udvalgsarbejdet tilkendegivet, hvad udtrykket »særlig uddannelse og særlige kvalifikationer« egentlig betyder. Ansættelse af ikkeuddannede kan fremover være varig, og det vil sige, at det på den enkelte skole med ansættelse af faglærere, som kun er i stand til at undervise i ét fag, vil få uoverskuelige konsekvenser for skemaplanlægning, tværfagligt samarbejde og kontinuitet i arbejdet.

Alt i alt opfatter vi i SF, at ærindet med denne lovændring er at sætte spørgsmålstegn ved den ansættelsesform, som har været en erhvervet ret tilhørende ikke kun for lærere, men for ansatte i store dele af den offentlige sektor.

Af disse grunde indstiller SF lovforslaget til forkastelse, idet vi dog kan tilslutte os ændringsforslag nr. 1, som sidestiller ordningerne for skolefritidsområdet med dem i daginstitutionerne.

Marianne Jelved (RV):

Jeg føler, jeg havde nær sagt som sædvanlig, trang til at komme med dette lovforslags forhistorie, og det er såmænd aflydt af Socialdemokratiets ordførers indlæg.

[Marianne Jelved]

Som bekendt eksisterer der nogle betænkninger, som vi kalder Lotzbetænkningerne, og der står i en sådan Lotzbetænkning en hel række forslag om forenklinger osv. på folkeskoleområdet, og det har Folketinget arbejdet med i en del folketingssamlinger. Således blev der indgået et endda bredt forlig i december 1988 på dette område, hvor vi havde en del af de forslag med. I maj 1989 blev der indgået et nyt forlig; det var ændring af styrelsesloven. I den sidste fase, altså i foråret 1989, ønskede Socialdemokratiet, at man trak det, jeg kalder resten af Lotzforslagene, ud, så det kun var styrelsesloven, vi behandlede. Derfor er det faktisk temmelig naturligt og selvfølgelig, at regeringen fremsætter et lovforslag, som indeholder resten af Lotzbetænkningens forslag, eftersom det var regeringens ønske, at de forslag kom ind i folkeskoleloven.

Dette for at tilbagevise fru Pernille Forchammers kritik af, at lovforslaget overhovedet er fremsat. Det er faktisk på foranledning og som en konsekvens af Socialdemokratiets tidligere ønske om at trække en del ændringsforslag ud af det, der så endte med at blive den nye styrelseslov.

I vinteren 1989-90 havde regeringen med undervisningsministeren for bordenden nogle forhandlinger med ordførerne for alle Folketingets partier om det lovforslag, vi nu drøfter. På baggrund af de drøftelser overvejede regeringen, hvordan lovforslaget skulle se ud, og fremsatte et lovforslag. Dette lovforslag blev øjeblikkelig lanceret som et brud på al god gammel dansk tradition for folkeskolelovgivningen.

Hvorfor nu det? Det kan man spekulere længe og inderligt over, men i hvert fald var der nogle, der kunne melde, at man nu syntes, at grundloven og proceduren om behandling af lovforslag skulle overholdes. Ganske rigtigt lykkedes det også denne gang, uden de store sværdslag endda, at nå til et bredt forlig på dette område.

Grundlæggende består ændringerne fra førstebehandlingen til nu af klargøringer og præciseringer, og et af de hedeste kritikpunkter har været, at man fra regeringens side ønskede at give ikkelæreruddannede mulighed for en lidt større tryghed i ansættelsen, hvis kommunerne og skolebestyrelserne ønskede det. Det er nu præciseret i betækningsbidraget, bl.a. ved en

formulering, som siger, at der selvfølgelig kun er tale om ikkeuddannede lærerkræfter, hvis de på skolen værende lærere ikke er i stand til eller ønsker at varetage undervisning i et bestemt fag. Det er en selvfølgelighed. Derfor gør det da heller ikke noget, man præciserer det.

Det, vi taler om, er ændringsforslag til § 27, stk. 2. I § 27, stk. 1, står der, at de, der underviser i folkeskolen, er læreruddannede eller har en tilsvarende uddannelse. Det er altså forudsætningen. Derfor er det ganske logisk, at hvor der ansættes ikkelæreruddannede, er det selvfølgelig kun i det omfang, de på skolen værende lærere ikke kan eller ønsker at påtage sig undervisningen. Det er i orden, at den slags præciseringer skal til, og det har i hvert fald været Det Radikale Venstres gruppe magtpåliggende, at vi fastholdt denne mulighed for ikkelæreruddannede for at få en lidt bedre ansættelse i folkeskolen.

Jeg skal ikke kommentere resten, men blot gøre opmærksom på, at det er lidt af en oplevelse, at paragraffen om transport kan vække så stort furor. Det, det drejer sig om, er i al sin enkelhed at give kommunerne nogle flere muligheder. Det har man altså mange steder ikke særlig stor tiltro til. Det må vi acceptere, det er i orden, så glider den ud. Vi er generelt tilfreds med resultatet og skal gerne kvittere, selv om min indledning var lidt bister, for et godt samarbejde. Det var også, hvad vi ventede i februar, da vi meldte ud – ikke mindst til lærernes fagblad, Folkeskolen – »tag den nu med ro, og lad os se, om ikke også fornuften denne gang sejrer!« Det gjorde den. Tak for det!

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er glad for, at fru Pernille Forchhammer gav en rigtig fremstilling af forliget, som er indgået – undskyld, jeg må ikke kalde det forliget, men så af den enighed, der er opnået.

Jeg kan ligesom fru Merete Aarup og fru Marianne Jelved ikke forstå, at man ikke vil være med til at give kommunerne frihed til at fremme de sikre cykelstier på de usunde skolebussers bekostning, men det var en tanke, der ikke fik særlig støtte fra Kommunernes Landsforening endsiges fra de borgmestre, der blev spurgt, og hvis de ikke vil have den frihed, kan de da blive fri. Det var faktisk ikke for vores egen skyld. Det var for at give kommunerne

[Undervisnings- og forskningsministeren]

nogle muligheder, de ikke har. Det blev altså en anstødssten for nogle i salen, og så fjernede vi det punkt. Det var heller ikke et punkt, der var opstået i det såkaldte Lotzudvalg. Det var et punkt, der var kommet ind af hensyn til børnenes sundhedstilstand og af hensyn til de børn, der også skal cykle efter skoletid, for børn har også brug for sikre skoleveje efter skoletid, men det dropper vi og gemmer til en anden god gang.

Jeg kan bekræfte fru Marianne Jelveds beskrivelse af det historiske, så det skal jeg ikke sige meget om. Jeg synes, noget af det vigtige i dette forslag er muligheden for en mellemting mellem normalundervisning og specialundervisning, altså den supplerende undervisning. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får slået fast, at kommunerne kan tilbyde et helt frit skolevalg, men at der skal være skoledistrikter, og jeg er helt med på den måde, som vi har formuleret det på i sidste omgang.

Med hensyn til skolefritidsordninger har vi en gammel og næsten hævdundet uenighed, og den fastholder vi også ved denne lejlighed. Det er en uenighed, der går dybt ind i Socialdemokratiet, har jeg forstået på tidligere behandlinger af samme sag, så den synes jeg vi skal beholde. Det giver altså en enkelt lille kampafstemning, og den synes jeg vi skal tage med godt humør.

Spørgsmålet om lærer kvalifikationer fandt en for regeringen aldeles tilfredsstillende løsning. Det afgørende er, at man nu ikke blot kan ansætte en faglærer, men også beholde en god faglærer, uden at vedkommende skal betragtes som afskediget hvert år, og uden at vedkommendes timer skal slås op hvert år. De skal fra nu af heller ikke slås op efter det første år, og vedkommende kan blive fast ansat efter to år.

Det er meget udmærket. Naturligvis vil ønsket om ansættelse af en faglærer ikke opstå i en situation, hvor man har en lærer med linjefag eller tilsvarende kvalifikationer i det pågældende fag, og som tilmed gerne vil have det pågældende fag. I den situation vil ønsket ikke opstå, og derfor er det helt i orden, at vi i betænkningen skriver, at det er ikke den slags tilfælde, vi tænker på. Vi tænker på tilfælde, hvor der ikke er en sådan lærer, men hvor der er en god lærer, som ikke har læreruddannelse, der kan varetage undervisningen. Det er nu blevet tilladt at trække på vedkommendes arbejds-

kraft og give vedkommende en rimelig behandling fra starten og fast ansættelse efter to år, uden at vedkommende skal være daglejer, uden at vedkommendes timer skal slås op, og uden at der skal diskrimineres.

Jeg synes, det var godt, at det hele fik lov at ligge og hvile lidt i et par måneder. Jeg tror, vi alle havde godt af at have den debat i en tid. Så mødtes vi igen om bordet, og det viste sig, at de sidste stridspunkter kunne vi jævne ud. Jeg synes faktisk, at dansk folkestyre har fungeret fint i denne forbindelse. Vi har inddraget organisationerne på en pæn og høflig måde. Vi har haft forhandlinger før lovfremstilling, vi har haft forhandlinger efter lovfremstilling, og så er vi minsandten endt med at blive næsten enige.

Det er en skam, at SF ikke kunne gå med i den brede enighed. Jeg ved ikke, om det er et nyt signal fra SF, det skal jeg ikke blande mig i, men jeg synes egentlig, at det havde været endnu finere, hvis SF også havde tilsluttet sig, for der var jo en forhandlingssituation, hvor det var argumenterne, der talte, og hvor SF på nogle enkelte punkter stod alene med nogle synspunkter, som jeg ikke syntes det var muligt at opfylde, og hvor der vist ikke heller var nogen andre, der syntes, det var muligt at opfylde ønskerne. I den situation synes jeg, man skal sige: O.k., så går vi med og opgiver de små særstandpunkter.

Det ville SF ikke, og så bliver vi altså lidt færre, men dog alle partier minus et. Det er også flot, og det er godt for skolen, at der er et sådant bredt flertal. Det er en god tradition, vi her viderefører.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er glad for ministerens fredsommelige tone og vil derfor bruge lejligheden til på baggrund af vores indstilling om forkastelse af dette lovforslag at få be- eller afkræftet følgende, som har kunnet læses i Information, nemlig at dette lovforslag er et første træk i et spil, som går ud på at se på folkeskolens lærerområde og se på lærernes tryk i ansættelsen. Man vil gerne gøre ansættelsestrykningen til det næste træk.

Det er Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, der foreslår, at uddannede lærere skal kunne fyres efter samme princip, som man kan forvente i den private sektor, hvis de ikke lever

[Hanne Thanning Jacobsen]

op til kravene, og der bliver lavet en sammenligning med ansættelse i den private sektor. Det er lige præcis af den grund, SF ikke er med til dette lovforslag, for vi frygtede, at det var den udlægning, der kunne komme efterfølgende, og det må vi betragte som et angreb på hele det trykkesystem, vi kender, og på hele tjenestemandsbegrebet. Jeg vil gerne bede ministeren om at kommentere det.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har for længe siden afleveret sit bud på en fremtidig tjenestetidsaftale for folkeskolen, og dér kan man læse nøjagtig, hvad regeringen og regeringspartierne mener om lærernes fremtidige ansættelsesform.

Vi vil gerne på et tidspunkt have kommunal ansættelse, og i den forbindelse kan det udmærket tænkes, at man opgiver tjenestemandsansættelsen og går over til noget, der ligner den ansættelsesform, man har på alle andre undervisningsområder.

Det er ikke noget, der bør kunne rejse de bølger, som fru Hanne Thanning Jacobsen her om ikke rejser så i hvert fald nævner, og jeg vil gøre opmærksom på, at det ikke er på det punkt, at lærerne har taget afstand fra regeringens oplæg. Det er på nogle andre punkter.

Hvis det er fru Hanne Thanning Jacobsens eneste indvending, synes jeg, at SF skulle skynde sig at stemme for. Det er så smukt med den grønne bølge på tavlen her i forårstiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 55 stemte for, 65 imod.

Ændringsforslag nr. 2-7, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 238:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Formidling af praktikpladser).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 16/5 90. Første behandling 22/5 90. Betænkning 25/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til lov om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 18/5 90. Første behandling 22/5 90. Betænkning 25/5 90. Ændringsforslag nr. 1 af 28/5 90 uden for betænkningen af undervisnings- og forskningsministeren).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.